

Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen
Inuit Ataqatigiit

Svar på § 37 spørgsmål, olieeftersøgningsboringer i Grønland

Du har i medfør af § 37 i Landstingets forretningsorden stillet en række spørgsmål til Naalakkersuisut. I din begrundelse for dine § 37 spørgsmål henviser du til at du har opfølgende spørgsmål til mit svar på dine tidligere fremsendte § 37 spørgsmål omkring Råstofloven og olieeftersøgningsboringer.

Begrundelse:

"Dette er en opfølgning på mit tidligere fremsendte § 37 spørgsmål omkring Råstofloven og de igangværende olieeftersøgningsboringer.

Også denne gang er motivationen med de stillede spørgsmål at skabe mere viden blandt befolkningen og blandt politikere om råstofområdet. Det er ikke kun vigtigt at få afdækket eventuelle svage punkter i vores lovgivning og praksis, men også vigtigt at eliminere eventuelle misforståelser og fejlinformationer, der måtte være."

1. spørgsmål til Naalakkersuisut

"Det er positivt at Selvstyret forlænger høringsfristen fra 6 til 8 uger. Har Selvstyret ligeledes planer om at indføre procedurer der sikrer at der går et bestemt antal uger fra høringsfristens afslutning til at en tilladelse træder i kraft? Dette for at sikre tid til at eventuelle mangler der er påpeget i en høring kan implementeres."

Besvarelse

Det er Naalakkersuisuts holdning, at alle relevante parter skal høres, så alle får mulighed for at komme til orde og at Naalakkersuisut herefter har mulighed for at sætte sig ind i svarene og forholde sig hertil.

Den første del i dit spørgsmål vedrører, at tiden kan spille en afgørende faktor for, at alle kan nå at få sat sig ordentlig ind i høringsmateriale mv. Naalakkersuisut har lyttet til ønsker om at få udvidet høringsfristen og derfor besluttet, at man for fremtiden vil anvende en 8 ugers høringsfrist ved olieboringer. Dette er mere end der gennemsnitligt gives i høringsfrist på lovforslag mv. fra Selvstyrets øvrige enheder.

Anden del af dit spørgsmål vedrører Naalakkersuisuts behandling af ansøgninger og relaterede høringssvar. Behandlingen af en ansøgning igangsættes straks materialet er modtaget. Alt ansøgningsmateriale bliver gennemgået og vurderet af myndighederne selv og med inddragelse af eksperter i fornødent omfang – sideløbende med at der er en offentlig høring i gang. Flere høringssvar bliver modtaget og behandlet i god tid før deadline for den offentlige høring. Efter høringsperiodens afslutning fortsætter myndighedsbehandlingen i den tid det er krævet og nødvendig. Når behandlingen er færdig, forelægges materialet for Naalakkersuisut til endelig beslutning.

15. august 2011
Sagsnr. 2011-047832
Dok. Nr. 685736

Postboks 930
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 68 00
Fax (+299) 32 43 02
E-mail: bmp@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Alle hørings svar bliver behandlet og vurderet og indgår i beslutningsgrundlaget for Naalakkersuisut. De hørings svar som vurderes påkrævet at blive implementeret i f.eks. EIA'en og SIA'en vil blive opdateret i den endelige rapport, som forelægges til godkendelse af Naalakkersuisut.

Det er således Naalakkersuisuts holdning, at der i denne proces skal bruges den tid, der er nødvendig for at behandle og vurdere materialet på forsvarlig vis – hverken mere eller mindre.

2. Spørgsmål til Naalakkersuisut

"Planlægger Selvstyret fremadrettet at lade forskning og monitorering af miljø- og klimaforhold få større fylde i IBA-aftaler, ikke bare for de berørte efterforskningsområder, men for landet som helhed? Her tænkes for eksempel på bevillinger til Naturinstituttet, Artek samt andre grønlandske institutioner, der arbejder med natur-, miljø- og klimaforhold."

Besvarelse

Der bruges allerede i dag omfattende midler til miljø- og klimavurderinger, olieselskaberne bidrager væsentligt til disse studier via deres arbejdsforpligtelser i deres licenser. Der er siden Disko Vest udbudsrunderen i 2006 blevet brugt 4 mio. USD på miljø- og klimastudier i henhold til Disko Vest licensernes arbejdsforpligtelser, foruden dette er der også blevet brugt betydelige midler på at udarbejde VVM rapporter forud for seismik og boreaktiviteter. Baffin Bugt licenserne er ligeledes forpligtede til at bidrage med 5,5 mio. USD til miljø- og klimastudier i den første delperiode af deres arbejdsprogram.

Foruden dette har licenserne 2007/26 og 2007/27 i år valgt at finansiere yderligere miljøstudier, der udføres af DMU og Grønlands Naturinstitut, for i alt 442.000 USD.

Det kan ligeledes oplyses at Cairn Energy siden 2008 har samarbejdet med DMU og Grønlands Naturinstitut om at indsamle data om havpattedyr og havfugle. Det finansielle bidrag fra Cairn i dette samarbejde anslås til at være 1.565.000 DKK. Ligeledes finansierede Cairn i 2010 udvidelsen af Miljøatlasset op til 75°N, en udvidelse der kostede 550.000 DKK. Yderligere har Cairn siden 2008 brugt 2.528.000 DKK på isstudier.

Det er meget glædeligt at olieselskaberne afsætter så mange midler til miljø og klimastudier og Grønland er langt fremme på dette område.

Der er arbejdet på via olielicenserne at få afsat ca. 4,5 mio. DKK til at DMU kan uddanne Grønlands Naturinstituts omkring miljø- og klimaforhold i relation til ikke-levende ressourcer i Arktisk. Denne viden ligger i dag i alt væsentlighed ved DMU og det vil kræve en mangeårig læreproces før Grønlands Naturinstitut kan nå DMU's kompetenceniveau. Læringsprocessen er allerede igangsat og Grønlands Naturinstitut deltager i behandlingen af efterforskningsboringerne som en del læringsprocessen med DMU som mentor.

Hvilke miljøundersøgelser der skal gennemføres er en forvaltningsmæssig opgave som skal varetages af dem der reelt har kompetence på området. På råstofområdet har det i

en årrække været DMU der har foretaget miljøvurderinger og kommet med faglige input til hvilke undersøgelser der er relevante at gennemføre. Det er fremadrettet Naalakkersuisutts hensigt, at miljø og klimaforholdene fortsat evalueres og styres på et videnskabeligt grundlag indenfor rammerne af licenserne.

Naalakkersuisut kan derfor ikke tilslutte sig forslag om, at afgørelser om hvilke miljø og klima studier der er relevante skal foretages af diverse embedsmænd, idet dette er en reguleringsopgave, der skal varetages af videnskabelige specialister. Når dette er sagt kan Naalakkersuisut dog tilslutte sig, at det er relevant i kommende IBA aftaler, at søge at indarbejde midler til støtte af videnskabelige projekter inden for en række områder. I den forbindelse kan Artek samt andre grønlandske institutioner være særdeles relevante.

3. Spørgsmål til Naalakkersuisut

"Selvstyret har valgt at tilbageholde beredskabsplanen udarbejdet af Cairn Energy. Dette begrundes i en mistanke om at Greenpeace eller andre vil kunne sabotere oliebekæmpelsesudstyr, såfremt beredskabsplanen offentliggøres. Har Selvstyret overvejet om et skærpet opsyn med oliebekæmpelsesudstyr vil kunne minimere denne risiko, således at beredskabsplanen kan offentliggøres uden frygt for sabotage af udstyr?"

Besvarelse

Først vil jeg gerne slå fast at oliebekæmpelsesudstyret allerede er under opsyn. Opsyn betyder at der er vagter der holder øje med udstyret, men det forhindrer jo ikke i alle tilfælde sabotage eller destabilisering af procedurer.

Naalakkersuisut har imidlertid nu besluttet at offentliggøre oliespildsberedskabsplanen i Grønland efter at have lyttet til offentlighedens ønske herom. Naalakkersuisut har hele tiden ønsket åbenhed omkring olieefterforskningsaktiviteter i Grønland, men løbende risikovurderinger har krævet at især oliespildsberedskabsplanen måtte holdes tilbage. Vi har nu fået nye sikkerhedsmæssige muligheder efter at Udenrigsministeriet i Danmark har afsluttet sin vurdering af de betydelige og vedvarende krænkelse af sikkerhedszonerne omkring boreriggene i Grønland.

Udenrigsministeriet har vurderet i henhold til FN's havretskonvention, at det er muligt for grønlandske myndigheder at skride til handling overfor ulovlige aktioner i en afstand på 5 km fra en olieborerigs sikkerhedszone.

Disse nye handlemuligheder vil gøre det nemmere for myndighederne at skride ind overfor ulovlige aktioner mod boreriggens sikkerhedsforanstaltninger. Dermed vil risikoen for ulykker, som kan koste menneskeliv samt føre til miljøforurening, minimeres. Derfor finder Naalakkersuisut det nu forsvarligt at imødekomme offentlighedens ønske om offentliggørelse af oliespildsplanen, idet mulighederne for at imødegå sabotageaktioner er blevet væsentlig bedre.

Krænkelser af boreaktiviteter

Som følge af en lang række ulovlige aktioner rettet mod olieboringerne sikkerhedsforanstaltninger, har det indtil nu været nødvendigt for myndighederne at holde beredskabsplaner fortrolige. Det har indtil nu været vurderingen, at der generelt set ville være en øget risiko for aktioner mod boreenhederne, såfremt planerne blev lagt åbent frem.

- Første tegn på at der blev planlagt aktioner mod olieaktiviteterne var i forsommeren 2010, hvor politi og lokale myndigheder i Aasiaat observerede personer, der

umiddelbart udviste mistænkelig adfærd omkring containere indeholdende oliebekæmpelsesudstyr. Da disse personer blev anråbt, nægtede de at svare og stak af.

- 31. august 2010 tiltvang 4 Greenpeace aktivister sig adgang til boreriggen Stena Don og hængte sig fast under riggen med det formål, at forhindre efterforskningsboringerne. De fire aktivister blev efterfølgende anholdt, sigtet og senere dømt for overtrædelse af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 14 af 26/8 2010 og kriminallovens § 96, stk. 1, nr. 1. Aktivisterne blev efterfølgende dømt og udvist fra Grønland.
- 22. april 2011 tiltvang 11 Greenpeace aktivister sig adgang til boreriggen Leiv Eiriksson i tyrkisk farvand, mens den var på vej til Grønland. Det blev åbenlyst proklameret af Greenpeace, at formålet med aktionen var, at stoppe olieefterforskningen i Grønland.
- Den 26. maj chikanerede Greenpeace fartøjerne Esperanza og Arctic Sunrise boreriggen Leiv Eiriksson ved, at forsøge at smide flydespærrer foran boreriggen mens den var i sejlads. Greenpeace prøvede altså aktivt at forhindre et andet fartøjs ret til fri sejlads, hvilket er i strid med FN's havretskonvention. Der er indgivet klage til Søfartsstyrelsen over Greenpeaces chikane af fartøjer i grønlandsk farvand. Klagen er af de danske myndigheder videresendt til de hollandske søfartsmyndigheder.
- Den 29. maj 2011 tiltvang Greenpeace aktivister sig adgang til boreriggen Leiv Eiriksson ved at hejse en overlevelseskapsel op på siden af boreriggen og anbringe to aktivister i denne. Den 2. juni 2011 blev de to aktivister anholdt, sigtet og senere dømt for overtrædelse af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 14 af 26/8 2010 og kriminallovens § 96, stk. 1, nr. 1. Aktivisterne blev herefter udvist fra Grønland. Aktivisterne blev efterfølgende dømt og udvist fra Grønland.
- Den 4. juni 2011 brød et stort antal Greenpeace aktivister sikkerhedszonen omkring boreriggen Leiv Eiriksson. 18 aktivister tiltvang sig adgang til boreriggen hvor flere af dem låste sig inde i krankabinerne, med det formål, at stoppe efterforskningsaktiviteterne. De 18 aktivister blev alle anholdt samme dag og sigtet for overtrædelse af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 14 af 26/8 2010 og kriminallovens § 96, stk. 1, nr. 1. Aktivisterne blev efterfølgende dømt og udvist fra Grønland.
- Denne aktion indebar en direkte sabotage mod oliespildsberedskabet, idet besættelsen af de to kraner på riggen betød, at det ikke ville have været muligt løfte bekæmpelsesudstyr på plads, såfremt et oliespild var sket på tidspunktet for aktionen.

Som følge af de forbedrede beskyttelsesmuligheder omkring boreriggene er oliespildsplanen med få undtagelser nu offentliggjort, og kan findes på www.nanoq.gl.

4. Spørgsmål til Naalakkersuisut

"Selvstyret har indhentet oplysninger om andre landes praksis omkring offentliggørelse af beredskabsplaner. Der henvises bl.a. til det norske Klif (Klima- og Forureningsdirektorat). Klif oplyser overfor Selvstyret at de ikke behandler beredskabsplaner og derfor ikke ser dem. Dog oplyser Klif til Selvstyret at de offentliggør det materiale de får i hænde i forhold til offentlighedsloven. I og med at Råstofdirektoratet modtager beredskabsplanerne, vil det så ikke være i tråd med norsk praksis, såfremt Selvstyret offentliggjorde disse?"

Besvarelse

At Råstofdirektoratet modtager beredskabsplaner adskiller sig væsentligt fra den norske praksis. Der er ingen statslig myndighed i Norge der modtager eller godkender beredskabsplanene i Norge. Men det er et krav, at olieselskaberne skal have planerne og at de skal være opdateret til enhver tid. Olieberedskabsplanerne er derfor i ikke omfattet af den norske lov om offentlighed og retten til aktindsigt, da de i udgangspunktet ikke indsendes til nogen offentlig myndighed.

At Råstofdirektoratet vælger at kræve beredskabsplanerne tilsendt er en del af ansøgningsprocedure når en virksomhed ønsker, at søge om godkendelse til at gennemføre bl.a. efterforskningsboringer. Dette sker altså for at vurdere hvorvidt selskabet er i stand til at håndtere et oliespild inden tilladelse til aktiviteten kan gives. Råstofdirektoratets myndighedsbehandling af beredskabsplaner er altså mere omfattende end hvad der er praksis i Norge. Derfor står man også tilbage med dilemma som ikke er aktuelt i Norge; åbenhed eller sikkerhed, man kan derfor heller ikke konkludere at det ville være tråd i med norsk praksis at offentliggøre beredskabsplanen. Naalakersuisut har som følge af en konkret vurdering indtil nu valgt at vægte sikkerhed højere end åbenhed.

Som ovenfor nævnt har de nye beskyttelsesmuligheder dog ført til at beredskabsplanen nu er offentliggjort.

5. Spørgsmål til Naalackersuisut

"Naalackersuisut oplyser at hovedtrækkene i oliespildsberedskabet er offentligt tilgængeligt i VVM rapporterne under afsnit 7.3 samt bilag G. Så vidt som jeg kan orientere mig står der blot at en mere detaljeret beredskabsplan vil blive fremsendt forud for boringerne påbegyndes. Vil det være muligt for Selvstyret at udsende mere information om oplysningerne afgivet i VVM rapportens afsnit 7.3 samt bilag G på sprogene dansk og grønlandsk til glæde for de borgere der ikke har adgang til internettet eller ikke er vant til at læse teknisk engelsk?"

Besvarelse

Det er Naalackersuisuts politik at offentliggørelse af materialer sker på Selvstyrets hjemmeside. Ikke-tekniske resuméer af de enkelte VVM rapporter til Cairn efterforskningsboringsaktiviteter i 2011 er offentliggjort på www.nanoq.gl. Jeg er dog opmærksom på problemstillingen og derfor arbejder Selvstyret i øjeblikket på at færdiggøre en række tv-udsendelser der skal belyse flere forhold omkring olieefterforskningsboringer i Grønland, herunder sikkerhed og beredskab. Ligeledes arbejdes der også på at udgive en indstiksavis med mere information om olieefterforskningsboringerne, hvor et af temaerne også vil være beredskabet.

6. Spørgsmål til Naalackersuisut

"Selvstyret oplyser at Cairn Energys beredskabsplan er udarbejdet af Oil Spill Response Limited (OSRL), der er en af verdens førende oliespildsberedskabsselskaber. Har OSRL selv konkret erfaring med oliebekæmpelse i Arktis? På hvilken måde arbejder OSRL med at udvikle og anvende in-situ burning i Arktis?"

Besvarelse

OSRL har erfaring med kolde miljøer fra havet omkring Sakhalin øen og fra det nordlige Kaspiske hav hvor de har haft flere projekter. OSRL har opnået yderligere erfaring med oliespildsberedskab igennem deres tætte samarbejde med kollegaer fra andre oliespildsberedskabsselskaber såsom Alaska Clean Seas i Beaufort havet, NOFO i Norge og ECRC i Canada. Yderligere rådgiver og træner OSRL British Antarctic Survey som er en af verdens førende miljøundersøgelsescentre og ansvarlig for Storbritanniens videnskabelige aktiviteter i Antarktis. I tilfælde af et oliespild i grønlandsk farvand, vil OSRL kunne trække på sine samarbejdspartnere fra bl.a. Alaska Clean Seas, NOFO, ECRC og British Antarctic Survey.

OSRL har fire in-situ burning systemer og vil ved en oliespildshændelse kunne få adgang til flere systemer fra deres samarbejdspartnere i Global Response Network (GRN), et samarbejde som man under ulykken i den Mexicanske Golf så fungerer optimalt. Ligeledes har OSRL gode kontakter til producenter af in-situ burning udstyr. Den store mængde erfaring og viden man opnåede som følge af ulykken i den Mexicanske Golf er ved at blive gennemgået og analyseret af industrien, herunder af OSRL for, at kunne revidere og definere hvad der er bedste praksis for in-situ burning operationer. OSRL er sammen med deres samarbejdspartnere som opererer i Arktisk og i lignende miljøer ved at udarbejde specifikke retningslinjer for in-situ burning i Arktisk og under lignede forhold.

7. Spørgsmål til Naalakkersuisut

"Selvstyret oplyser at både DMU og Cairn Energy i deres arbejde bygger på de erfaringer der blev gjort i forbindelse med Exxon Valdez ulykken, der skabte omfattende olieforurening i Alaska i 1989 og som stadig i dag har konsekvenser. Har Selvstyret egne afdelinger der arbejder med råstoffer, miljø og økonomiske forhold selv haft kontakt til Alaskas myndigheder for at indhente viden eller erfaringer?"

Besvarelse

Erfaringerne både m.h.t. til oprensning og konsekvenser for miljøet fra denne ulykke ligger til grund for de vurderinger, DMU har foretaget i de strategiske vurderinger af virkninger på miljøet (Strategic Environmental Impact Assessments, SEIAs), som DMU har udarbejdet for havområder både i Vest- og Østgrønland (Rapporterne kan findes på DMUs hjemmeside). Denne viden indgår også i DMUs rådgivning i forhold til Cairns aktiviteter. Endvidere har erfaringerne fra Exxon Valdez ulykken helt konkret ført til udarbejdelse af forskningsprojekter i Grønland, bl.a. undersøgelse af kystens tangskovs-samfund, der vil indgå i kortlægningen af områder der er særligt følsomme overfor olieforurening.

Cairn indleverede sammen med deres ansøgningsmateriale en Vurdering af Samfundsmæssig Bæredygtighed, i denne rapport beskrives bl.a. hvilke effekter et oliespild kunne have på samfundet. Analysen af dette bygger til dels på baggrund af de oplysninger man har fra Exxon Valdez ulykken.

Råstofdirektoratet og DMU kan tilføje at dette oliespilds påvirkninger er de hidtil bedst dokumenterede. Området er ikke arktisk, men mange forhold kan minde om de grønlandske, og DMU har i vid udstrækning benyttet de erfaringer, der er høstet i Prince William Sound efter oliespildet, som for eksempel viden om varighed og omfang af

miljøeffekterne. Denne viden har også været væsentlig for udarbejdelsen af de strategiske miljøvurderinger af olieaktiviteter i grønlandske farvande.

I den internationale benchmark analyse som IHS Energy og PriceWaterHouseCooper har gennemført for Råstofdirektoratet, indgår bl.a. Alaska i analysen.

Ydermere arbejder Naalakkersuisut på en større socio-økonomisk redegørelse der vil blive offentliggjort i 2012. Denne redegørelse følger op på de samfundsmæssige og økonomiske aspekter og udfordringer som ligger foran os i Grønland. Første delrapport vil gennemgå udviklingen af olieindustrien i den canadiske provins Newfoundland og Labrador. I den forbindelse belyses bl.a. hvilke konsekvenser udviklingen har haft for provinsen, og hvordan den lokale provinsregering og andre centrale aktører har formået at påvirke udviklingen

Det er oplagt at opsøge de erfaringer, der er blevet gjort i Newfoundland og Labrador på den canadiske Atlanterhavskyst. På grund af den geografiske nærhed og lighed i det hele taget er olieindustrien et naturligt referencepunkt for udviklingen af en tilsvarende industri i Grønland.

I andel af redegørelse skal yderligere studier og analyser gennemføres til brug for den endelige rapport. Disse studier vil blive gennemført ultimo 2011/primo 2012, således at rapporten kan fremlægges ultimo 2012.

Der er mange erfaringer at trække på i sådanne analyser, mest nærliggende er det at trække på erfaringer fra de lande som vi sammenligner os med på råstofområdet, herunder Canada, Alaska og Norge.

8. Spørgsmål til Naalakkersuisut

"Selvstyret oplyser at i de tilfælde, hvor der ikke findes relevante NORSOK-standarder anvendes de bedste internationale arktiske standarder, eksempelvis for ishåndtering og oliespildsberedskab. På hvilke områder findes der ikke relevante NORSOK standarderne og hvilke internationale arktiske standarder følges der p.t.?"

Besvarelse

Der findes ikke NORSOK Standarder for ishåndtering og for oliespildsberedskab. Arbejdet med ishåndtering ved Cairns operationer udføres af det canadiske selskab Provincial Aerospace som har 30 års erfaring med ishåndtering. Selskabet udfører sit arbejde efter Canada – Newfoundland Offshore Petroleum Board's Physical Environmental Guidelines, som også indbefatter ishåndtering. Disse retningslinjer regnes som de bedste i verden.

Indenfor oliespildsberedskab bruges International Maritime Organization (IMO), International Petroleum Industry Environmental Conservation Association (IPIECA) og International Convention for the Prevention of Pollution from Ships (MARPOL) standarder. Dog skal forskellige aspekter af oliespildsberedskabet følge andre retningslinjer og standarder:

- Operationelt brug af dispergeringsmidler skal følge "UK, Marine Management Organization Standard" (MMO), det skal her bemærkes at det eneste godkendte dispergeringsmiddel i Grønland er Dasic Slickgone NS. Brug af dispergering vil kun blive tilladt såfremt fordelene ved denne metode vurderes at opveje ulemperne

væsentligt, denne vurdering skal foretages af selskabet og derefter vurderes af DMU, hvorefter der kan give tilladelse såfremt dette anbefales af DMU.

- Oliespildsberedskabsudstyr skal følge standarder og anbefalinger fra "Stiftelsen for industriell og teknisk forskning" (SINTEF).

Jeg vil her gøre opmærksom på at det grønlandske oliespildsberedskab blev væsentlig opgraderet og forbedret før borerne blev påbegyndt i 2010 på baggrund af de dimensioner man observerede ved bekæmpelsen af oliespildet i Mexico Golfen i april/maj 2010. Beredskabsselskabet der står for Cairns oliespildsberedskabet, Oil Spill Response Limited er et verdensomspændende foretagende der i tillæg bygger beredskabet op efter de erfaringer man har haft fra andre stede i verden.

Endvidere følger Råstofdirektoratet løbende med i eventuelle ændringer der måtte ske indenfor internationale love, standarder og retningslinjer, samt det forskningsarbejde der udføres. Her henvises til blandt andet SINTEF's oliespildsforskning og forsøg i Arktiske miljøer og omgivelser, samt det norsk – russiske samarbejde Barents 2020.

9. Spørgsmål til Naalakkersuisut

"Råder Selvstyret over konkret data der angiver vandets temperatur i de forskellige licensblokke på forskellige tidspunkter af året? Såfremt disse temperaturer på noget tidspunkt i boresæsonen er under 5 grader Celcius, hvorledes vil dette påvirke oprydningsarbejdet efter et potentielt oliespild og vil det påvirke den gældende beredskabsplan?"

Besvarelse

Der foreligger talrige målinger af vandtemperaturen i grønlandske farvande. For eksempel har DMI (Danmarks Meteorologiske Institut) gennemført målinger i mange år og Grønlands Naturinstitut ligger også inde med omfattende data herom.

Olieselskaberne skal måle vandtemperaturer i forbindelse med de miljøundersøgelser, de skal foretage til deres environmental baseline survey, som f.eks. skal laves før en boring kan godkendes.

Målinger i de senere år viser at vandtemperaturer på 5° C eller endog lidt højere ikke er urealistisk, men det afhænger af tid og sted. Vandtemperaturen vil særligt i de nordlige blokke kunne være lavere end 5° C i boresæsonen.

Temperaturmålinger i vandsøjlen i januar og i sommermånederne er tilvejebragt af Cairn i forbindelse med dette års baggrundsundersøgelser i blokkene Atammik, Eqqua, Napariaq, Lady Franklin samt i Sigguk-blokken i 2009. Målingerne viser at overfladetemperaturen varierede mellem 0 og 4 °C i januar og mellem 7,5 og 3,5 °C i august / september. I større dybde (50 m) falder temperaturen til, -1,5°C for atter at stige til ca. 3°C i 300 meters dybde. Disse nye målinger af temperatur stemmer overens med de temperaturmålinger, der blev foretaget af DMU i forbindelse med et støjstudie i slutningen af september 2010 i Sigguk-blokken.

Alt andet lige vil olie nemmere fordampe og også nemmere nedbrydes ved høje temperaturer. Dog kan lave temperaturer være en fordel i forhold til bekæmpelsen af olien, da lavere temperaturer kan forlænge den tid, der er til rådighed til opsamling og

afbrænding, fordi fordampningen er nedsat. Dette vil dog afhænge meget af andre oceanografiske forhold, særligt vind og bølger.

Lave vandtemperaturer vil forlænge den tid olien ligger på vandoverfladen, idet både fordampning og nedbrydning hæmmes. Dette kan for eksempel medføre at den periode hvor olien kan afbrændes eller dispergeres forlænges i forhold til varmere vand. Men det betyder også at olien kan drive længere væk og forårsage skader i større afstand fra spildstedet.

10. Spørgsmål til Naalakkersuisut

"Selvstyret bebuder at der skal ske et udredningsarbejde for at sikre en fremadrettet optimal planlægning af affaldshåndteringen af bl.a. boremudder og kemikalier. Det må forventes at der vil gå et stykke tid med dette udredningsarbejde samt med en senere implementering af en ny affaldshåndteringsplan. Indtil dette er på plads agter Selvstyret da at stille krav om opsamling og udskibning af boremudder, kemikalier og andet affald til egnede anlæg udenfor Grønland?"

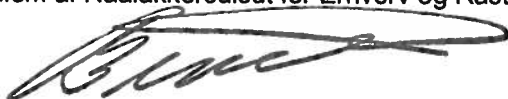
Besvarelse

DMU har igangsat et udredningsarbejde om borekemikalierne, deres virkning i miljøet og deres behandling og bortskaffelse. Dette arbejde forventes afsluttet i foråret 2012. Resultaterne skal bl.a. bruges til en vurdering af den hidtil benyttede OSPAR-klassificering i arktisk sammenhæng, og til en justering af de krav som selskaberne fremover stilles overfor.

Det skal understreges, at den nugældende regulering ikke giver mulighed for udledning af oliebaseret boremudder og at udledningen af vandbaseret boremudder følger de norske standarder, som er tilpasset havmiljøer der minder om de grønlandske.

Endelig skal det nævnes at Capricorn/Cairn skal fremsende en plan for hvordan de kan nedbringe udledninger af de af OSPAR klassificerede røde kemikalier.

Med venlig hilsen
Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer

Ove Karl Berthelsen